

باززنده سازی عناصر هویت ساز معماری سنتی و تاثیر آن بر انگاره ادراکی گردشگران

علی توکلیان^{1*}، نسیم خالقی²

۱-مدرس، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران. tavakolian.art@gmail.com

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته مهندسی معماری، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی nasimkh26@yahoo.com

چکیده:

امروزه نقش معماری به عنوان یکی از دلایل پررنگ در جذب گردشگر امری انکارناپذیر است با ورود مدرنیته و تکنولوژی های نوین ساختمان به ایران، معماری سنتی و عناصر هویت ساز آن به دست فراموشی سپرده شدند و تعداد هنرمندان و معماران سنتی کاهش یافت. به تبع آن هنرهای سنتی در زمره ی هنرهای پر هزینه قرار گرفت. همین دلیلی شد که در دوران پست مدرن بازگشت به عناصر معماری سنتی چندان مورد توجه قرار نگیرد. معماری سنتی ما اگرچه کاربرد قبلی خود را از دست داده ولی بناهای موجود سالانه گردشگران بسیاری را به سوی خود جذب می نماید. معماری جاذب گردشگر دارای خصوصیات ویژه ای همچون هویت می باشد، نیازی معنوی که فقدان آن در انسان هزاره ی سوم مشکلات فرهنگی و اجتماعی بسیاری را سبب گشته است. این ضرورت پیش می آید، که بررسی شود چگونه استفاده از صنعت گردشگری می تواند احیا کننده ی عناصر هویت ساز در معماری ایرانی باشد؟ لذا هدف از این پژوهش بررسی ارتباط گردشگری در باز زنده سازی عناصر هویت بخش معماری ایرانی به عنوان یکی از عوامل تقویت کننده ی صنعت گردشگری و تاثیر آن بر جذب گردشگران می باشد. روش این پژوهش با جمع آوری مطالب و بررسی اسناد مکتوب، به روش توصیفی-تحلیلی انتخاب و در پایان پس از جمع بندی و نتیجه گیری پیشنهاداتی را به منظور توسعه ی فرهنگی و رونق اقتصادی بصورت توانمند به واسطه ی جذب گردشگر ارائه می نماید.

چکیده: باززنده سازی عناصر سنتی، انگاره ادراکی، گردشگری